

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

УДК 321.01:323

Г. Любовець, канд. іст. наук, доц.,
В. Король

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

АНАЛІТИКО-ПРОГНОСТИЧНІ АСПЕКТИ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ПУБЛІЧНИХ НЕГАТИВІВ У КОМПЛЕКСНІЙ СТРУКТУРІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ КРАЇНИ

У статті розглядаються нові підходи до особливих реалій функціонування інформаційного простору, що виникли за умов динамічних креативно-технологічних комунікаційно-контентних агресій путінської Росії проти України та інших держав світу. Проведені дослідження дозволяють зробити на даному етапі попередні висновки щодо типологізації складових інформаційного простору за визначеними динамічно-ситуативними моделями контентних потоків. Аналіз сучасних комунікаційно-контентних динамік та потокових масивів контентного виробництва, зокрема, комунікаційно-контентних агресій на рівні контентних сенсів, акцентів, стилів, енергетичних впливів тощо, які кремлівськими технологіями вживляються в публічні рівні інформаційного простору країни, дозволяє здійснювати діагностику (індикацію та фіксацію) різноформатних публічних негативів. А це, своєю чергою, створює необхідні технологічно-креативні передумови для відпрацювання механізму ефективною інформаційної протидії як основи творення алгоритмів комунікаційно-контентного домінування. Оскільки комунікаційно-контентні агресії є системним елементом такого явища як глобальний гібридний тероризм, який продукує владний режим путінської РФ, у статті доводиться необхідність наукового визначення цього явища та пропонується робоча гіпотеза даної дефініції.

Ключові слова: інформаційний простір, комунікаційно-контентні агресії, інформаційні поля, комунікаційно-контентні середовища, публічне домінування, глобальний гібридний тероризм.

Постановка проблеми. Аналіз інформаційного простору в його реальній багатовимірності з акцентом на прояви організаційно-методологічних композиційних особливостей є предметом досліджень низки вітчизняних та зарубіжних вчених та об'єктом постійної уваги з боку різних інститутів держави. Окремі аспекти щодо становлення інформаційного простору України, змін відповідно до розвитку суспільства і держави, взаємовідносин і взаємовпливів держави та суспільства на формування внутрішнього інформаційного простору та його інтеграції із глобальним інформаційним простором висвітлюються у роботах В. Горбуліна, О. Литвиненка, О. Додонова, В. Дубова, М. Тимошика, Г. Почепцова, Ю. Шемшученка, М. Ожевана, В. Іванова, С. Чукута тощо.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Варто зазначити, що законодавство України не оперує поняттям «інформаційний простір», хоча в низці документів стратегічного рівня це поняття присутнє і розглядається як законодавчо-практична константа [1].

Закон України «Про інформацію» (1992 рік) дав визначення таким поняттям як «інформація», «суб'єкти і об'єкти інформаційних відносин», «інформаційна продукція та інформаційна послуга» тощо.

Розглядається окремо поняття «поширення суспільно необхідної інформації» та «масова інформація», однак відсутнє визначення поняття «інформаційний простір країни» [2]. В наступних законодавчих документах це визначення теж відсутнє.

Такий підхід законодавця до надважливої сфери діяльності держави можна вважати несвідомим ситуативним упущенням. Адже на рівні загальноприйнятого і постійно вживаного визначення «інформаційний простір» присутній, а на рівні законодавчо-правового визначення – відсутній. Хоча, на наш погляд, поняття «інформаційний простір» має безпосередньо комунікуватися з таким поняттям, як «інформаційний суверенітет», який отримав законодавчо-правове визначення [3].

Однак, це призводить до проблем розуміння та, що є надважливим, застосування окремих сегментних сфер інформаційного простору країни для реалізації актуальних державних завдань центральними органами

виконавчої влади і особливо сектору безпеки, та іншими державними та громадськими структурами.

Зокрема, це стосується такого напрямку роботи з інформаційним простором, як вивчення динамічних комплексів публічних негативів та позитивів у потокових комунікаційно-контентних масивах. Слід зазначити, що ця проблематика стала особливо актуальною з початком гібридно-месіанських агресій путінської Росії проти України. Адже, це безпосередньо стосується інформаційної безпеки держави та її складової – комунікаційно-контентної безпеки [4].

Метою даної статті є дослідження окремих аспектів застосування механізмів впливу на інформаційний простір країни публічних негативів як елементу комплексної комунікаційно-контентної агресії проти України з боку путінського режиму Російської Федерації.

Викладення основного матеріалу дослідження. Аналітико-прогностична складова сучасних аналітичних сервісів динамічної мультиформатної публічності безпекового сектору в частині комунікаційно-контентних викликів, ризиків та загроз зіштовхується із атомізацією та монопольною ізоляцією, часто приватно-психологічною, різних сегментів інформаційного простору країни. До цього додаються мовно-діалектичні когнітивні дисонанси сприйняття та поширення сенсів, смислів, акцентів, складнощі опрацювання потокового контенту в межах осяжних управлінських структур та домінування практик і навичок аналітичного характеру, які оперують, зазвичай, форматами та регламентами моніторингових підходів. А в цьому випадку публічну проблему, зазвичай, ніколи не шукають, її знають, а шукають тільки оперативні підтвердження в публічних резонансах заданих пошукових характеристик.

Все, що в інформаційному просторі країни (в динаміці, ситуативно та інноваційно) з'являється в полі кон'юнктури публічної уваги, переважно і стає публічно-безпековою проблемою (криза як катастрофа) і залежно від ситуації може класифікуватися як потенційний виклик, тимчасовий/постійний ризик або публічна загроза як публічна катастрофа ситуативних комунікаційно-контентних динамік. У комунікаційно-контентних середовищах ситуативно саме публічні негативи мають

базу ефективної кризовості як позитивної перспективи, якщо ними оперувати вчасно, адекватно і системно. Публічні негативи самоплинно, без уваги, як правило, розвиваються у векторі публічно-безпекової катастрофи сприйняття реальності, яка стає системним викликом (аж до глобального) чи реальною потужною публічною загрозою знищення реноме, публічного статусу, авторитетності і, найголовніше, довіри (тобто подовженої публічної уваги).

На жаль, сьогодні, зазвичай, комунікаційно-контентні агресії на рівні контентних змістів, сенсів, акцентів, стилів, енергетичних впливів тощо проникають (вживляються) в публічні рівні інформаційного простору країни агресором та геостратегічними лобістами. Так відбувається первинна, але найефективніша дія комунікаційного процесу фіксації публічного домінування негативу в якостях відомих сталих індикативних характеристик-конотацій. Сталі негативні публічні міфи стають гіперефективною дією подовжених сучасними динаміками креативних впливів на середовище публічної уваги [5]. Таку публічну увагу часто надзвичайно складно нейтралізувати саме тому, що первинний комунікаційно-контентний бій було програно на стадії відсутності правильної організації та методик адекватної індикації, а значить і фіксації новітнього формату проявів комунікаційно-контентної агресії.

Структура інформаційного простору країни

Інформаційний простір кожної країни має структуру, яка досить індивідуальна і залежить від історії розвитку традиційних і нетрадиційних ЗМІ, які зараз краще класифікувати відповідно до вимог часу як цифрові та гібридні (останні з елементами віртуально-публічних доданих реальностей глобальних мереж у процесі розвитку державності та суспільства). Особливість пострадянських країн сьогодні полягає в тому, що притаманні особливості унікальних конфігурацій національного інформаційного простору (реальна ієрархічність статусу посилу контенту – від центру до регіонів, реальна присутність пропутінських глобальних медіа-холдингів, наявність окрім національної (державної) мови ще й російської дозволяють нам зробити дослідний поділ інформаційного простору на чотири типи динамічно-ситуативних моделей контентних потоків:

- ієрархічно-централізовану,
- ієрархічно-міжрегіональну,
- ієрархічно-горизонтальну,
- гібридні моделі поєднання ієрархій та горизонтальних комунікаційно-контентних середовищ.

Останні на сьогодні ще можуть доповнюватися віртуально-публічними доданими реальностями різного масштабу (що одночасно існують у межах однієї держави і досить часто посилюють одна одну, чи діють на рівні населеного пункту). Така градація є проявом (і одночасно результатом) тенденцій сучасної четвертої промислової революції, яка заявила де-факто наміри про знищення кордонів між будь-якими процесами чи напрямками в глобальних масштабах та сучасних динаміках (які інтегруються і існують, доповнюючи та посилюючи один одного в різних конфігураційних моделях) [6].

Зараз в Україні є цікаве поєднання та одночасно сукупне функціонування сегментних складових інформаційного простору між собою. Умовно це такі складові:

- інформаційні поля прямої ієрархічної побудови і залежності,
- горизонтальні комунікаційно-контентні середовища,

- поєднання попередніх двох позицій в одному регіональному вимірі (регіон, населений пункт тощо),
- інформаційне поле України: центральний зріз (Київ, у перспективі можуть буди додані Дніпро, Одеса, Харків, Львів),
- віртуально-публічна додана реальність.

Окремі характеристики складових інформаційного простору

Розкриємо деякі характеристики ключової складової інформаційного простору України, тобто інформаційних полів прямої ієрархічної побудови і залежності. Ці поля продукують контентні масиви потокового характеру, що виходять із монопольних медіасистем, холдингів, корпорацій центру (центральні ЗМІ) на всю територію країни і часто спричиняють витіснення, захоплення (нейтралізацію) регіональної тематики і суб'єктів регіональних чи міжрегіональних комунікаційно-контентних середовищ життя.

Такі інформаційні поля існують сьогодні і в тих областях України, які мають комунікаційно-контентний вплив масштабних за кількістю населення урбаністичних центрів. Вони ще мають деякі рецидиви минулих контентних монополій впливу (зверху до низу). Таких центрів є шість-вісім. Окрім цього, в кожному регіональному середовищі існує ще й горизонтальний вимір комунікаційно-контентного дискурсу, де відбувається партнерське або інтелектуально-конкурентне співіснування ЗМІ і ЗМК. Вони співіснують як поєднана сфера комунікаційно-контентних середовищ, які не мають монопольних ієрархій, а працюють на партнерських домовленостях про поділ публічних ніш при одночасних конкурентних умовах виживання або навіть просто у вимірах спонтанно зайнятих публічних ніш.

Такі ЗМІ і ЗМК оперують сучасними цифровими сервісами оперативного-ситуативного покриття. Тому регіональні середовища доповнюються комунікаційно-контентними середовищами населених пунктів. При цьому цей горизонт сягає навіть населених пунктів без фіксованих (власних) ЗМІ чи системної інформаційно-контентної діяльності, яка підсилюється реальним функціонуванням геопозиційних публічних явищ (ярмарок, фестивалів, форумів, інноваційний майданчик тощо) з власною доданою віртуально-публічною реальністю. Остання все більше перетворюється в унікально-виключні стихії творення публічності у режимах тотальності і всеосяжної публічності та горизонтального функціонального партнерства соціумних мінігруп на рівні середовищ життя.

Ключовим аспектом у цьому умовному публічному хаосі комунікаційно-контентних потоків є центри (сервіси) зйому (фіксації) постійного системного продукування контенту як масиву якісної горизонтальної індикації публічної реальності життя громад, а значить суспільства. Цей масив синергетично відображає крім усталеної реальності ще й наявну додану реальність, яка є індикатором якості і можливостей життя (якщо такі технологічно-креативні завдання вирішуються в промисловому масштабі країни чи хоча б її безпекового сектора).

Тут варто звернути увагу на те, що такий контентний масив часто працює вже не просто на аргументах чи аргументаційних рядах (або оцінно-конотаційних шкалах подачі аргументів), а на рівні комунікаційно-ситуативних акцентів реальності чи навіть ситуативних публічних стилів та енергетик кон'юнктури уваги або суспільного настрою. Це заставляє нас досліджувати в динаміці публічні потенціальні тренди, які мають резерв публічного резонансу [7].

Маємо наголосити на тому, що сприйняття оцінних характеристик контентних матеріалів йде від епохи, коли контентний матеріал мав умовно-статичну монополію і, відповідно, монопольне значення, тому переноси подібних підходів до гіпердинамічного потокового контенту не просто недоречні, а сьогодні є вже дезінформуючими. Сьогодні вже дослідно доведено, що не може бути однозначності в якісній характеристиці потоку, бо саме потоковий контент існує в масштабі технологічно-креативного сценарію різного масштабу і публічної мультисферності, задіяної для підсилення ваги і ефекту публічної уваги. Технологічним аспектом розуміння дії оцінної моделі якісних характеристик контентних потоків за їхнього ситуативного існування чи комунікаційно-контентних масивів (онлайн середовищ геопозиційної концентрації, доданих віртуальних реальностей тощо) за традиційною публічною шкалою контентних позитивів чи негативів не може визначитися, наприклад, гумор та сарказм [8]. Таке визначення можливе лише за окремою шкалою якісних характеристик сукупного потенціалу, який може мати різні якісно-оцінні конотації, що динамічно змінюють сутність – від негативного до гіперпозитивного. Слід зауважити, що в потоковому вимірі контентних процесів найгірше – це непопадання у фокус публічної уваги, де якісні характеристики відходять на другий план. Найгіршим варіантом є неприсутність у публічному полі, або штучно-сценарна присутність за домінування аргументаційно-акцентних композицій від противника (агресора) тощо.

Градація публічних негативів та позитивів

Окремим аспектом ефективності аналізу сучасних комунікаційно-контентних динамік та поточкових масивів контентного виробництва (як життя) є ще й особлива градація публічних негативів та позитивів (трирівневий поділ), які вже давно існують у межах живих моделей прямого і непрямого публічного впливу. Вони можуть ситуативно, в динаміках, змінювати полюси ефективності, що вирізняються масштабами впливу, коли задіяність безпекової функції працює в геостратегічних моделях, а не на традиційних чи історично легалізованих заслугах статичних позицій геополітичних статусів персон чи інституцій.

Не менш цікавим аспектом у прогнозах динамічних процесів комунікаційно-контентного виробництва є ще й те, що негативи та позитиви в публічному інформаційному просторі та його структурних компонентах можуть мінятися місцями. Це залежить не тільки від зміни парадигми викладу аргументаційних рядів чи композиційних моделей акцентування, але й від швидкості чи глибини поширення на різні території (до хутора), які за мовною концептосферою та ментально-історичним сприйняттям можуть мати різний потенціал розуміння та впливу і тому мають право на дискретні постановки при реалізації чи точках агрегативного оцінювання. Тому саме це явище доводить, що комунікаційно-контентні ситуаційні сервіси стають живою потребою розвитку не лише безпекового сектору держави (континенту), а й широкою потребою мирного життя щасливих людей, які мають спонтанно-творчі поєднання при реалізації своїх власних чи синергетичних публічних потенціалів тощо.

Евристичний аспект питання технологічно-публічного прогнозу в сучасних комунікаційно-контентних динаміках та різноформатності контентних публічних подач (мовно-лінгвістичних реалізацій за умов регіональної індивідуалізації) поточкових горизонтів лежить у площині

побудови нових, креативних моделей вирішення поставлених задач у процесі безперервного умовно хаотичного, руху інформаційних потоків, які не мають єдиного центру продукування і, зазвичай, знаходяться в недетермінованих зв'язках-впливах.

Надважливим для ефективності публічно-контентного прогнозу щодо публічного виклику, ризику загрози сьогодні є забезпечене ресурсно-фахове бачення та технологічна агрегація публічних змістів, сенсів, акцентів в одночасній шкалі регіональних і міжрегіональних моделей інформаційних полів і комунікаційно-контентних середовищ, і навіть в окремих населених пунктах — окремих комунікаційно-контентних середовищах як індикаторах етапності розвитку та поширення комунікаційно-контентних агресій. Така агрегація розширює можливості нейтралізації комунікаційно-контентних агресій як етапу ефективного публічного домінування [9].

Глобальний гібридний тероризм як система смислових ментальних форматів

Сучасні практики комунікаційно-контентних експансій та рятувальних кампаній прямо пропорційно залежать від ресурсно-методологічної і навіть моральної адекватності учасників та величини впливовості цих технологічно-креативних ресурсів. Це прослідковується особливо в умовах домінування комунікаційно-контентної складової, яка використовується для поширення глобального гібридного тероризму (ГГТ) як системи недефективних смислових ментальних форматів неконтактного впливу не лише на думки чи відчуття, а вже і на сталі духовно-психологічні стани традиційності чи релятивності безпеки (особисті, групової, територіальної, національної тощо) в реальних умовах гібридного миру не тільки третіх країн, але й країн рівня G7.

Динамічність та масштабність одномоментних учасників міжнародної діяльності, які стали реальними заручниками прозорості планетарних світових соціально-комунікаційних мереж привели світ до реакції на реакції, тому **геополітична статика перетворилася на геостратегічні публічні динаміки**. Ці динаміки реалізуються в конкретних моделях і форматах, але наразі вони мало описані і не заведені в стандарти нових міжнародних взаємин. Хоча санкції проти путінської РФ з боку США і ЄС – це вже нова відповідь на гібридний тероризм Кремля, що реалізується в глобальних масштабах як відстає, так і сфер життєдіяльності людства. При тому, що Кремль у своїх діях уникає офіційного визнання за собою авторства гібридних агресій – від малайзійського Боїнга до підводних ракетних атак Сирії, етнічних чисток у середовищах сирійських туркмен до конфесійних груп в АРК.

Ці реалії не знаходять реагування в системах НАТО чи ООН тому, що вони оперативнопольові на рівні геостратегій, а ці міжнародні структури, побудовані на принципах підтримки і захисту загального глобального миру в парадигмі історико-цивілізаційних геополітичних статусів, і ще не адаптувалися до гібридного миру змінних поточкових різноформатних агресій.

Наука в цьому питанні теж відстає, бо займається моніторингом зрозумілих проблем, а технологічні комплекси, що можуть на випередження бачити нові креативно-інноваційні прояви агресій, експансій та вторгнень вчені ще не сформулювали за два роки ведення спротиву глобальним гібридним терористам в Україні.

Тут варто зупинитись на визначенні глобального гібридного тероризму. Оскільки процес наукового осмислення та визначення відповідної дефініції щодо ГТТ триває, то як базову версію пропонуємо наступну характеристику: **глобальний гібридний тероризм – це технологічно-креативне залучення потенціалів динамічно-потоківих комунікаційно-контентних впливів в глобальних соціумних горизонтах гібридними способами та засобами креативно-військового характеру для публічного домінування терористичних стилістик на окремих територіях та на міжнародній арені загалом.**

Саме комунікаційно-контентна складова (на порозі квантових комп'ютерних мереж і на противагу ресурсно-технічному домінуванню та статусній вазікіберінфраструктури) є креативно-технологічним інструментом дій прямого спонукання чи опосередкованих неадекватних мотивацій до реальних практик щодо розширення можливостей мирного життя. Комунікаційно-контентна складова інформаційної безпеки містить в собі розширені можливості морально-етичного та духовно-психологічного рятування як індивідів, які зазнали прямих впливів ГТТ, так і глобального загалу, який потерпає від арсеналу комунікаційно-креативного, технологічно-інноваційного, традиційно-силового арсеналів організаційних центрів ГТТ на арені глобальної безпеки планетарного масштабу.

У комунікаційно-контентних експансіях вигідно мати об'єктом впливу (агресії) молоду незалежну державність країни-жертви. Яскравим прикладом такої експансії сьогодні є Україна.

У різних інформаційних просторах різних країн комунікаційно-контентні експансії можуть займати визначальні позиції в загальносуспільній свідомості, де вони відіграють роль публічно-ментального оцінювального міфу щодо державницької недолугості. Це, власне, і є однією з цілей для творців ГТТ, які потужною різноманітною зброєю вражають всі рівні партнерських взаємин між громадянами і країнами, що тим чи іншим чином пов'язані з Україною [10].

Подібна практика комунікаційно-контентного враження вже сьогодні торкається Молдови, Грузії, Азербайджану, Узбекистану, Казахстану як пострадянських територій, що залишаються дотепер зоною інтересів і впливу Кремля. Але рівною мірою ця практика розповсюджується і на Сирію, Афганістан та інші країни світу з нестабільною соціально-економічною ситуацією [11].

Україна в цьому ряді нині є найбільшим полігоном саме синтезованих технологічно-інноваційних форматів всього арсеналу ГТТ, зокрема, проявів комунікаційно-контентної агресії. Однією з причин української толерантності до кремлівських комунікаційно-контентних агресій є традиційно миролюбне ставлення українців до народів РФ та відсутність ненависті як державної політики. Ці особливості прекрасно розуміють путінські технологи впливу і креативно їх використовують, вибудовуючи довгу перспективу такої агресії, все частіше ховаючи за облаштунками псевдодоброчинності, яка приходить на зміну агресивній риториці в публічному просторі.

Розуміння публічного потоківих комунікаційно-контентного резонансу та аналітико-прогностичного функціоналу

Якщо ставити за мету динамічне технологічне наближення до прогностичного бачення розвитку публічних подій в сучасному структурованому інформаційному

просторі країни, то слід усвідомити, насамперед, відповідальність за рівні та організаційно-технологічну специфіку форматів фіксації, продукування оперативно-потоківих аналітичних сервісів та динамічно-прогностичних форматів аналізу публічних або глобальних комунікаційно-контентних потоків за рівнями ефективного розуміння, впливу, нейтралізації. Саме це є докорінною відмінністю від традиційних практик аналітичних функцій самодостатніх галузевих документів чи свідомо заданих сталих корпоративно-системних тематик.

За таких умов бажано звернути особливу увагу на механізми існування явища публічного потоківих комунікаційно-контентного резонансу в потоківих комунікаційно-контентних середовищах. Такий резонанс має свої специфічні межі та умови впливу. Це явище потребує адекватного, детально прописаного функціоналу, який має визначати рівні діяльності підготовленого сервісно-технологічного інструментарію та тонкощі розуміння функціональної шкали такого специфічного аналізу і усвідомлення в кожному геопозиційному випадку унікальної ієрархічної підпорядкованості комунікаційно-контентних потоків за значущістю (впливовістю) в структурі інформаційного простору країни та за діючою моделлю залучення потоківих контентних форматів донесення інформації оперативного та авторсько-ситуативного комунікаційно-контентного виробництва тощо. Відтак виникає нагальна потреба застосування такого нового підходу до прогностичного аналізу інформаційного простору як моделювання стратегій в дискретних умовах різноманітних взаємодій окремих аудиторій та середовищ [12].

Виключним принципом успішного публічного прогнозу щодо комунікаційно-контентних потоківих масивів є масштаб роботи із інформаційним полем території, обмеженої кордоном (це можуть бути межі населеного пункту, регіону, країни, групи країн, континенту), та адекватність креативно-технологічних сервісів, які оперують знаннями проблеми (її пошуком чи адекватністю індикації) та виокремленням проблеми із незнання можливостей комунікаційно-контентного потоківих фону. Ця постановка вказує на рівень відповідальності, який сьогодні часто замикається на інтересі посадової особи чи керівника інституції. А це призводить до ігнорування реальних викликів, ризиків та загроз в сучасному двобої із комунікаційно-контентними агресіями глобального гібридного тероризму, який намагається ствердити глобальну епоху тотального цинізму

Ефективність аналітико-прогностичного функціоналу залежить сьогодні вже не стільки від технічних потужностей та кадрового складу подібних функціональних підрозділів комунікаційно-контентної безпеки, скільки від можливостей паритетного бачення елементів структури інформаційного простору країни в реальному часі доби як формату адекватних, співставних величин, що надають емпіричні фонові дані для виокремлення повного регламенту рівнів аналізу та достатніх масивів обробки.

Запорука ефективності аналітико-прогностичних сервісів полягає в системності їхнього функціонування і технологічній рівновіддаленості від політичної чи геостратегічної кон'юнктури (зокрема, механізмів посадово-номенклатурних змін). Системна фіксація, як довга і безперервна процедура, створює унікальний обсяг цифрової архівації публічної реальності, що являє собою симбіоз традиційних та цифрових медіа. Якщо говорити про державний режим такої фіксації, то він

має бути законодавчо врегульований, тобто мають існувати банки даних, якими за необхідності можуть скористатися як державні інституції, так і пересічні громадяни [13]. З такою реальністю надалі все частіше конкуруватимуть додані публічно-цифрові реальності (цифрова фіксація подій, фактів, виступів новітніми ЗМК у місцях відсутності традиційних медіа). А вони вже через певний час можуть стати автономно-достатніми та потужними, особливо завдячуючи новим форматам та мультимедіальним можливостям одномоментного поєднання процесів пізнання і самореалізації. Це є абсолютною умовою успішності та запоруки безпеки в середовищах життя глобального планетарного світу за нормами толерантності, взаємоповаги, горизонтів партнерства та сталої публічної довіри.

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших досліджень. Комунікаційно-контентними креативно-технологічними засобами Кремль підсилює ефективність форматів потокових кампаній та операцій реалізації глобального гібридного тероризму одномоментно в десятках геопозиційних точок фізичної присутності та серед десятків тисяч учасників віртуально-публічних доданих реальностей [14]. В умовах цих гібридно-месіанських агресій путінців функція аналітично-прогнозних сервісів та функціоналу стала нагальною на рівні ефективної діагностики і моделювання потужних креативно-сценарних рішень — аж до тотального залучення креативних індустрій в питаннях глобальної безпеки. Масштаб такої діяльності сягає від національних вимірів окремих країн до міжнародних спільнот, об'єднаних союзів країн світової цивілізації.

Українські Майдани Гідності та звитяга і героїзм у зоні АТО стверджують думку про те, що вузькі лідерські конгломерати еліт вже технологічно (за інтелектуально-досвідними практиками епохи первинного накопичення капіталу та непублічним управлінням і самореалізацією) не справляються із функціоналом управління та координації монопольного характеру, які поступово розвиваються в горизонтах публічної довіри. Тому вони потребують сучасних технологічно-креативних баз даних у системі промислової агрегації діагностичного публічного контенту у всіх елементах структурованого інформаційного простору країни чи технологічно-емпіричної визначеної композиційної моделі для найефективнішого бачення інформаційного простору країни на засадах випереджальної фіксації публічних

негативів, їхнього фахового аналізу та вироблення креативно-сценарних рішень мультифункціональної дії в часових межах найбільшої ефективності.

Список використаних джерел

1. Конач В.К. Національний інформаційний простір України: проблеми формування та державного регулювання. Аналітична доповідь (НІСД). Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/public/File/2013_table/1119_dop.pdf
2. Закон України «Про інформацію». Електронний ресурс. Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
3. Дубов Д.В. "Проблеми нормативно-правового забезпечення інформаційного суверенітету в Україні". Аналітична записка (НІСД). Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1466/>
4. Король В.Г. Комунікаційно-контентні агресії Кремля: характеристика, тенденції, організація спротиву. Тези доповідей Міжнародного форуму з кризових комунікацій "Комунікаційно-контентна безпека в умовах гібридно-месіанських агресій путінської Росії" [Текст] / за заг. редакцією В.В. Балабіна. — К. : ВІКНУ, 2016. — 185 с. — С. 19. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.mil.univ.kiev.ua/files/194_392753507.pdf
5. Бистрицький Є.К. Діалоги на межі століть: стенограми міждисциплінарних семінарів імені Івана Лисяка-Рудницького, Київ, 1996–2000. — К. : Дух і літера, 2003. — С. 51–52.
6. Klaus Schwab The Fourth Industrial Revolution. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.foreignaffairs.com/articles/2015-12-12/fourth-industrial-revolution>
7. Г.В. Любовець, В.Г. Король. Моніторингові технології як відображення контентного інформаційно-інерційного публічного еха. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка (військово-спеціальні науки), № 1 (34), 2016, С. 69. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.mil.univ.kiev.ua/files/205_877054576.pdf
8. Валентин Бадрак, Дмитрий Козлов. Информационный фронт Кремля, С. 83.
9. Григорій Любовець, Роман Савчук, Тенденції змін сучасного світу і їхніх впливів на характер збройної (військово-безпекової) боротьби. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://armyua.com.ua/tendenci%D1%97-zmin-cuchashnogo-svitu-i-%D1%97xnix-vpliviv-na-xarakter-zbrojno%D1%97-vijskovo-bezpekovo%D1%97-borotbi/>
10. Любовець Г.В. Глобальність комунікаційно-контентних впливів гібридних тероризмів сучасності як модель панування неоварварства. Тези доповідей Міжнародного форуму з кризових комунікацій "Комунікаційно-контентна безпека в умовах гібридно-месіанських агресій путінської Росії" [Текст] / за заг. редакцією В.В. Балабіна. — К. : ВІКНУ, 2016. — 185 с. — С. 28. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.mil.univ.kiev.ua/files/194_392753507.pdf
11. Олександр Турчинов. Національна безпека України: виклики та пріоритети. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.ukrinform.ua/rubric-politics/2068072-oleksandr-turcinov-nacionalna-bezpeka-ukraini-vikliki-ta-prioriteti.html>
12. Стрілець Н.О. Можливості цифрових комунікацій бібліотек: зарубіжний досвід. Електронний ресурс. Режим доступу: library.nlu.edu.ua/BIBLIOTEKA/Web-konf-2014/Stati_Tezu/Strilec.doc
13. В. Бадрак, Д. Козлов. Информационный фронт Кремля. — С. 34.

Надійшла до редколегії 16.08.2016

Г. Любовець, канд. ист. наук, доц.,

В. Король

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев

АНАЛИТИКО-ПРОГНОСТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПОДХОДОВ К ИЗУЧЕНИЮ ПУБЛИЧНЫХ НЕГАТИВОВ В КОМПЛЕКСНОЙ СТРУКТУРЕ ИНФОРМАЦИОННОГО ПРОСТРАНСТВА СТРАНЫ

В статье рассматриваются новые подходы к особенным реалиям функционирования информационного пространства, возникшие в условиях креативно-технологических динамических коммуникационно-контентных агрессий путинской России против Украины и других стран мира. Проведенные исследования позволяют сделать на данном этапе предварительные выводы по типологизации составляющих информационного пространства по определенным динамично-ситуативным моделям контентных потоков. Анализ современных коммуникационно-контентных динамик и потоковых массивов контентного производства, в частности, коммуникационно-контентных агрессий на уровне контентных смыслов, акцентов, стилей, энергетических воздействий и т.п., которые кремлевскими технологами еживляются в публичные уровни информационного пространства страны, позволяет осуществлять диагностику (индикацию и фиксацию) разноформатных публичных негативов. А это, в свою очередь, создает необходимые технологично-креативные предпосылки для отработки механизма эффективного информационного противодействия как основы создания алгоритмов коммуникационно-контентного доминирования. Поскольку коммуникационно-контентные агрессии являются системным элементом такого явления как глобальный гибридный терроризм, который продуцирует режим власти путинской РФ, в статье доказывается необходимость научного определения этого явления и предлагается рабочая гипотеза данной дефиниции.

Ключевые слова: информационное пространство, коммуникационно-контентные агрессии, информационные поля, коммуникационно-контентные среды, публичное доминирование, глобальный гибридный терроризм.

H. Liubovets, PhD in History, Associate Professor
V. Korol
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

PREDICTIVE-ANALYTICAL ASPECTS OF APPROACHES TO THE RESEARCH OF “NEGATIVE” CONTENT IN THE NATIONAL INFORMATION SPACE

The article deals with the new approaches to realities of the modern information space, emerged by creative and technological communicative-content aggression of Russia against Ukraine and other free nations. As a result of our research, a draft typology of information space components by dynamically situational models of content streams is proposed. One aspect of Russian communicative-content aggression technologies is poisoning of information space by provocative senses, emphasis, styles, even energy impacts. In this case analyzing of parameters and changes in content streams give us an opportunity to fix and to indicate such kinds of enemy “negative” content creation efforts. Also, it provides necessary conditions for producing effective information countermeasures and communicative-content dominance algorithms. Communicative-content aggression is an integral part of global hybrid terrorism technology of Putin's Russia. So, importance of scientific definition of this phenomenon is proven and basic hypothesis is proposed in the article.

Key words: information space, communicative-content aggression, information fields, communicative-content societies, public dominance, global hybrid terrorism.